

Autor: Gregory Hood

Zdraví britské královny Alžběty II. se podle všeho rychle zhoršuje a je tak možné, že se nedožije svého platinového jubilea 6. února 2022. Označit její smrt za „konec jedné éry“ je sice klišé, zde ovšem zcela na místě. Až zemře, Velká Británie i Společenství národů (Commonwealth) by se mohly rozpadnout. Bude to rána pro britskou identitu.

V roce 1947 se tehdejší princezna Alžběta **zavázala**, že bude sloužit svým poddaným a „naší velké imperiální rodině, k níž náležíme“. Patřily do ní „všechny národy Britského společenství národů a impéria, ať už žijí kdekoli, bez ohledu na rasu nebo to, jakým mluví jazykem“. S láskou také vzpomínala na své cesty „překrásné Jižní Afriky a Rhodesii“.

Britské impérium sice vybudovali muži se **silnou rasovou identitou**, jak ale ukazují princeznina slova, už v roce 1947 se říše snažila být „barvoslepá“. Spojené království nebylo jedinou evropskou mocností, která se snažila vést své impérium v tomto duchu. Charles de Gaulle vybudoval „Francouzskou unii“, která byla později nahrazena ještě rozmělněnějším „Francouzským společenstvím“. Obě selhaly, protože nebělošské obyvatelstvo se nepovažovalo za Francouze a od Francie se odvrátilo. Antonio Salazar byl odhodlán udržet portugalské impérium v Africe („Ultramar“), jeho režim se tudíž snažil vytvářet obraz multirasového státu s jednotnou kulturou. Ani to se nepodařilo a války na potlačení africké nezávislosti vedly až k vojenskému převratu, který čtyři roky po Salazarově smrti svrhnul jeho *Estado Novo* (Nový stát).

(Pokračování textu...)

Pan Markle s Meghan, zvěstovatelé nové podoby evropských monarchií?